

NAŠE VESNICE

Svěradice

č. 100

Vážení spoluobčané,

prázdninové měsíce pomalu a jistě spějí ke svému konci, před námi je jejich poslední víkend, který je tradičně spojen s naší Bartolomějskou poutí. Všichni jste jistě nachystáni, je napečeno, uklizeno a čeká se jen na příjezd hostů. A abyste nemuseli tyto dny trávit doma, je pro Vás od pátku do neděle připraven bohatý

kulturní a sportovní program, takže je jen na Vás, co si vyberete. V každém případě si tyto sváteční dny užijte v klidu, radostně, bez zbytečného stresu a všech starostí.

Jak všichni vidíte, probíhají v naší obci práce na uložení vzdušného NN vedení do země a současně bude prováděna i rekonstrukce veřejného osvětlení. Po dohodě s realizační firmou jsou nejdříve realizovány přípojky do jednotlivých chalup a domů a hlavní trasy se začnou dělat až po pouti. Nechtěli jsme, aby o poutovém víkendu byla obec „rozkopána“ a firma STEMONT JS nám v tomto vyšla vstříc.

Ted' bych Vás rád informoval o tom, co jsme v posledních dnech nainstalovali a opravili. Na Kostelíku a u odpočinkového sezení u Mlýnského rybníka byly napevno přidělané odpadkové koše. Před hospodou U Turků a prodejnou ZKD bylo odstraněno staré a ztrouchnivělé opěrné madlo a přiděláno nové. Současně byla také opravena omítka na zděném plotě obklopujícím kapličku sv. Anny na návsi. A aby návěs vypadala na poutové dny co nejlépe, byly všechny travnaté plochy posekány a ostatní plochy zametyeny i uklizeny.

Koncem června jsme zaregistrovali první letošní poruchu na vodovodním řadu a ta byla firmou Čevak, a. s., doslova bleskově,

Z OBSAHU

DĚTSKÝ DEN 22. ČERVNA

str. 4

21. ČERVENCE 1969: PRVNÍ ČLOVĚK NA MĚSÍCI

str. 7

VÝROČÍ NAŠICH NOVIN

str. 8

do 24 hodin od nahlášení, opravena. Závada byla na vodo-
vodní přípojce u č. p. 75 (ing. Štěch) na „drahách“. Únik vody
byl zpočátku nepatrný, ale během několika hodin se stále
zvětšoval. Na stavu vody ve vodojemu to však velký vliv ne-
mělo a dodávka pitné vody pro obyvatele přerušena neby-
la. K vypnutí větve, na které se nacházela porucha, došlo až
v nočních hodinách a normální provoz byl obnoven hned po
opravě, tj. v ranních hodinách druhého dne. Únik vody byl
po celý den monitorován a souběžně kontrolován aktuální
stav vody; celkový úbytek byl v porovnání s obdobím, kdy
lidé plní zahradní bazény, minimální. Každá ztráta pitné vody
je samozřejmě nepříjemná, ale ať chceme, nebo nechceme,
k poruchám docházelo, dochází a docházet bude. V nedáv-
né minulosti se poruchy opravovaly v daleko delším časovém

horizontu a mnohokrát byly ztráty mnohem vyšší. To jenom
na vysvětlení.

Když je řeč o vodě, možná by bylo dobré věnovat několik vět
letošnímu suchu a nedostatku vody. Přestože současné vyso-
ké teploty v kombinaci s nedostatkem srážek považují mno-
zí za něco, „co tady ještě nebylo“, historická data ukazují, že
v minulosti byla mnohdy situace ještě horší. Aktuálně se uvá-
dí, že vláhový deficit se v některých lokalitách ČR zvýšil až na
300 mm, což znamená, že chybí asi tak půl roku srážek. His-
torické záznamy ale ukazují, že např. v letech 1856–1876 činil
vláhový deficit naší země až 800 mm. Právě toto dvacetileté
období je považováno za nejdelší suché období v doložitel-
ných dějinách naší země. Čili v minulosti bylo z pohledu sucha
i jeho následků prokazatelně hůře. Velkým problémem je, že
od roku 1950 do současné doby poklesla schopnost krajiny
zadržovat vodu o 40 %, což je především důsledek komuni-
stického zemědělství – rozorání mezí a vytvoření stávajících
„velkých širokých rodných lánů“. Další kapkou do zhoršeného
stavu naší krajiny pak bylo odvodňování a také především za-
stavění půdy, které pokračuje i v dnešní době. Abychom za-
bránili dalšímu zhoršování už tak kritického stavu, je načase

začít vracet krajině někdejší podobu. To je jediná a správná
cesta, jak bojovat proti suchu a nedostatku vody.

Za pár dní skončí prázdniny a děti se vrátí do škol, a to
jak základních, tak i mateřských. Naše mateřská škola ote-
vře svoje brány již v pondělí 26. srpna a zahájí tak školní rok
2019/2020. V průběhu prázdnin jsme se starali o zelené plo-
chy ve školce a také jsme provedli opravu jednoho herního
prvku, na kterém revizní technička našla závady, a tudíž ne-
prošel kontrolou. Jedná se o domek se skluzavkou, který měl
nosné trámy na hraně životnosti, pokroucené a rozestoupe-
né latě a neukotvené lano v dolní části. Rekonstrukci tohoto
prvku si vzalo na starost několik našich zastupitelů (Petr Ně-
mec, Pavel Klas, Tomáš Valach) a podařilo se jim svépomocí
vše podstatné opravit. Domek můžou tedy děcka opět v plné
míře využívat a učitelky nemusí mít obavy z jeho technického
stavu. Jsme rádi, že i pro letošní rok je kapacita školky na-
plněna a ta tak může i nadále plnit svoji výchovnou funkci.
V červnu jsme tady měli kontrolu z Krajského úřadu Plzeňské-
ho kraje ohledně využití dotačních příspěvků na rekonstrukci
budovy MŠ a pracovníci KÚ byli mile překvapeni, jak naše
školka funguje a jaké dobře je vybavena. Mimochodem: kon-
trola nenašla závady a vše bylo stoprocentní.

A co nám přináší politika dnešních dnů? Jsou sice prázdniny
a dovolené, přesto jsme se dlouhou dobu bavili kauzou odvo-
lání mistra kultury Staňka a jmenování či nejmenování mini-
stra nového. To co předvádí náš hradní pán s premiérem Ba-
bišem je na jedné straně pro mnohé „smutná veselohra“, ale
na druhé straně dochází k porušování Ústavy České republi-
ky a to už je vážná věc. Při tom je řešení plně v rukách pana
premiéra, protože ten má možnost v případě, že není dodr-
žována ústava, podat na prezidenta kompetenční žalobu. Bo-
hužel chování současného předsedy vlády potvrzuje to, že si
nechce prezidenta rozhněvat (v případě, že by byl obžalován,
může mu prezident dát milost), a jeho chování jen dokládá,
že je nejslabším premiérem v historii České republiky. Stačí si
jen připomenout jeho výroky před několika lety (někdy i dny)
a porovnat je s těmi současnými. Zjistíme, že v drtivé většině
se jedná o naprostý opak toho, co tehdy tvrdil. Z toho logicky
vychází, že většina jeho výroků jsou jenom plané sliby či lži
a jeho chování je v plném souladu s jeho nedávným výrokem:
„Politici před volbami něco slibují, ale realita je jiná.“

Ale vraťme se k našemu reálnému životu na vesnici. Poli-
tiku teď hodíme za hlavu a v klidu se radujeme z toho, že po
velmi teplém i suchém počasí přišlo několik deštivých dnů.
To je pro naši krajinu doslova balzám, a tak věřme, že v nad-
cházejícím měsíci ještě nějaká ta vláha přijde. To by potěšilo
zejména houbaře, kteří určitě věří na přísloví: „Když je vlhko
v září, v lesích se houbám daří.“

Tak ať to vyjde!

Václav Dušek – starosta

OBSAH

strana 1	Úvodní slovo starosty
strana 3	Obsah + společenská rubrika
strana 4	Zajímavosti, události...
strana 5	Fotbalový klub
strana 7	Významná výročí – první člověk na Měsíci
strana 8	Výročí „Našich novin“
strana 10	Rozhovor s paní Boženou Brejchovou
strana 13	Vzpomínky legionářovy, 4. část
strana 14	Pozvánka na akce
strana 15	Informace z obce
strana 16	Kulturní a sportovní akce

Společenská rubrika

ZÁŘÍ 2019:

KANDR Václav	4. září	86 let
ŠULCOVÁ Marie	6. září	72 let
SMITKOVÁ Marie	8. září	82 let
HOKR Josef	12. září	69 let
JIRINCOVÁ Hana	13. září	73 let
HAUSNEROVÁ Ludmila	17. září	77 let
VĚTROVEC Václav	17. září	77 let
TICHÁ Božena	19. září	62 let
FOREJTOVÁ Miroslava	20. září	83 let
OPALECKÝ Miroslav	27. září	60 let
ZDEŇKOVÁ Václava	27. září	75 let

ŘÍJEN 2019:

ŠIMÁNEK František	2. října	69 let
BLÁHA Miroslav	11. října	72 let
MLÁDEK Jaroslav	12. října	66 let
VLČKOVÁ Jiřina	14. října	63 let
VLČEK Karel	22. října	60 let
BREJCHOVÁ Božena	23. října	91 let
FIŠEROVÁ Blanka	26. října	63 let

Pracovní doba obecního úřadu

PONDĚLÍ	07.00–14.00	17.00–18.00
ÚTERÝ	07.00–15.00	
STŘEDA	07.00–16.00	
ČTVRTEK	07.00–15.00	
PÁTEK	07.00–14.00	

Úřední hodiny pro veřejnost:

PONDĚLÍ	07.00–13.00	17.00–18.00
ÚTERÝ–PÁTEK	07.00–14.00	

ZAJÍMAVOSTI, UDÁLOSTI, STŘÍPKY...

Dětský den uspořádali členové spolku Pacienti v sobotu 22. června na fotbalovém hřišti a tentokrát ho nazvali Cesta kolem světa. Předpověď počasí nebyla příznivá, déšť skropil malé cestovatele ale jen na začátku, a tak děti zápolily v soutěžích ve všech možných koutech světa, a dokonce postavily i Velkou čínskou zeď. Celé odpoledne si opravdu užily a na konci cest každého ještě čekala zasloužená odměna (viz foto).

Upozorňujeme občany, že **komunální odpad bude vyvážen jen z popelnic o velikosti maximálně 120 l a řádně označených známkou (celoroční, letní nebo zimní) nebo v pytlích označených firmou Marius Pedersen** (k vyzvednutí na obecním úřadě). Popelnice o větším objemu a neoznačené pytle zůstanou nevyvezeny.

Svoz velkoobjemového a nebezpečného odpadu proběhne v sobotu 21. září v 8.00 hodin. Stejně jako při minulém svozu je možné velkoobjemový odpad přivážet za obecní úřad již v pátek. Nebezpečný odpad se ukládá do specializovaných nádob a je potřeba jej předat přímo pracovníkům firmy Marius Pedersen během sobotního svozu.

Přivážet můžete:

- **nebezpečné odpady:**

znečištěné obaly – prázdné obaly od barev, ředidel, tmelů, lepidel, maziv, olejů apod.;
odpadní barvy – zbytky barev, laků, lepidel, těsnících materiálů;
absorpční činidla – čisticí tkaniny, znečištěné ochranné oděvy a rukavice;
motorové a ostatní oleje;
pneumatiky – osobní, nákladní (pokud možno bez disků);
použitá elektrozařízení – TV, monitory, počítače, tiskárny,

faxy, telefony, přehrávače aj.;
zářivky – trubicové, výbojky, úsporné zářivky;
olověné akumulátory;

- **velkoobjemový odpad:**

odpad, který pro svou velikost nelze dát do popelnice – např. starý nábytek, koberce, lina apod.

Do velkoobjemového a nebezpečného odpadu nepatří: suť a stavební zeminy (původce stavebního odpadu likviduje na vlastní náklady).

Vyřazené elektrospotřebiče z domácnosti můžete během celého roku po domluvě odevzdávat do stodoly za obecním úřadem, kde je zřízeno místo zpětného odběru, popř. drobná elektrozařízení vhazovat do malého kontejneru.

Upozorňujeme všechny chovatele psů, že **od 1. ledna 2020 musí být každý pes označen elektronickým čipem a záznam o čipování musí být uveden v očkovacím průkazu psa**. Povinné očkování psa proti vzteklině je od tohoto data platné pouze s údajem o provedeném čipování. Starší psi musí být označeni čipem od 1. ledna 2020, výjimkou je pouze pes, který je označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Štěňata musí být povinně čipována v době prvního očkování proti vzteklině, nejdříve ve věku 3 – 6 měsíců. Pokud tak majitel psa neučiní, nebo bude mít staršího psa bez čipu, bude mu od příštího roku hrozit správní řízení s možným uložením pokuty 20 000 Kč, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl potvrzení o očkování proti vzteklině.

Před námi je Bartlomějská pouť, obec připravila pro všechny místní i jejich poutové hosty bohatý program. Poutové atrakce na návsi stejně jako v uplynulých letech zajistí pan Tříška a děti se jistě vyřádí dosyta. Na všechny akce jste srdečně zváni.

FOTBALOVÝ KLUB

LÉTO 2019

V předchozích dvou vydáních jsme Vám ve stručnosti přiblížili jednotlivé zápasy našich mužstev v jarní sezóně a také jste se dozvěděli jejich konečná umístění. Aby tyto informace byly úplné, zveřejňujeme ještě závěrečné tabulky v červnu skončeného ročníku 2018/2019.

1. A třída:

1.	FK STAŇKOV	28	21	7	63:43	56 bodů
2.	TJ SOKOL ČERNICE	28	18	10	72:36	56
3.	TJ ZD MECLOV	28	19	9	74:46	55
4.	TJ HOLÝŠOV	28	16	12	81:45	52
5.	TJ SOKOL MOCHTÍN	28	15	13	64:51	47
6.	FC ROKYCANY B	28	17	11	64:61	47
7.	TJ KOŠUTKA PLZEŇ	28	15	13	51:51	47
8.	TJ SOKOL KRALOVICE	28	16	12	57:45	46
9.	SK STARÝ PLZENEC	28	14	14	68:65	43
10.	FK BOHEMIA KAZNĚJOV	28	12	16	72:69	39
11.	FK SVĚRADICE	28	10	18	46:70	32
12.	TJ ŽICHOVICE	28	10	18	50:68	32
13.	TJ SLAVOJ ŽIHLE	28	9	19	39:81	29
14.	TJ SUŠICE	28	10	18	43:74	27
15.	FK HORAŽDOVICE	28	8	20	54:93	22

III. třída:

1.	FK OKULA NÝRSKO B	26	22	4	116:64	63 bodů
2.	TJ KAŠPERSKÉ HORY	26	21	5	96:32	62
3.	FC ŠVIHOV	26	17	9	71:46	53
4.	SVATOBOR HRÁDEK B	26	16	10	70:60	42
5.	TATRAN VELKÉ HYDČICE	26	11	15	42:43	39
6.	DUKLA JANOVICE B	26	12	14	52:62	38
7.	START DEŠENICE	26	12	14	80:83	36
8.	FK SVĚRADICE B	26	10	16	60:55	35
9.	SOKOL PLÁNICE	26	13	13	56:70	35
10.	SOKOL KOLINEC	26	11	15	67:57	34
11.	SK VELHARTICE	26	11	15	34:53	33
12.	SOKOL VEŘECHOV	26	11	15	51:67	32
13.	SOKOL HARTMANICE	26	9	17	49:89	28
14.	TJ ŽIHOVICE	26	6	20	25:88	16

FOTBALOVÝ KLUB

Okresní přebor žáků:

1.	SEDEC	18	16	2	117:29	48 bodů
2.	SOUSEDovice	18	13	5	73:27	40
3.	DOUBRAVICE/SEDLICE	18	13	5	53:25	37
4.	STR. HOŠTICE/KATOVICE	18	13	5	43:34	35
5.	VOLENICE	18	10	8	32:40	30
6.	SVĚRADICE/CHANOVICE	18	8	10	50:47	26
7.	CHELČICE	18	7	11	44:53	20
8.	DRAŽEJOV	18	5	13	47:84	17
9.	ŠTĚKEŇ	18	4	14	18:49	14
10.	ŽICHOVICE	18	1	17	18:107	3

Začala sezóna 2019/2020

Přípravu na novou sezónu začalo naše A mužstvo pod vedením staronového trenéra Marcela Voříška již v první polovině července a sehrálo celkem 3 přátelské zápasy. V tom prvním remizovalo v Žichovicích s hodně posíleným soupeřem v poměru 4:4 a to byl, jak se později ukázalo, jediný bodový zisk v přípravě. V rámci Memoriálu Františka Pavlovského a Josefa Smitky jsme prohráli v Chanovicích s domácím celkem 3:5, když ještě v poločase jsme vedli 3:2. Týden před začátkem mistrovských soutěží jsme pak podlehl na domácím hřišti účastníku okresního přeboru, týmu Sokola Hradešice, 1:3. Letní přípravu každý rok provází spousta absencí, a to ať z důvodu dovolených, nebo účasti hráčů na různých hudebních festivalech. Jak se tento přístup projeví v mistrovských utkáních, uvidíme už brzy. V sobotu 10. srpna hráče čeká první mistrovský duel, a to na hřišti nováčka

soutěže, SK Petřina Plzeň B (jednotlivé zápasy budeme rozebírat až v dalším vydání).

Mužstvo má v kolonce odchodů jeden zápis, a to proto, že do Dlouhé Vsi odešel na vlastní přání Franta Nováček.

Naopak se do týmu vrací dva naši odchovanci. Po letech strávených v Blatné a posledním půlroce v Sedlici přichází Michal Petrášek (na fotografii). Další významnou posilou je Marek Hájek, který několik let působil v mládežnických mužstvech Horažďovic a Vejprnic a nyní se sám rozhodl k návratu.

Běčko žádné přípravné zápasy nesehrálo a „naostro“ se sejde až při prvním mistrovském zápase v neděli 11. srpna, kdy na domácím hřišti bude hostit tým SK Velhratice.

Žáci již přípravu zahájili, ale první mistrovský zápas je čeká až v sobotu 31. srpna. Soupeřem jim bude zde ve Svěradicích mládežnický tým z Bělčic. Podobně jako loni budou hrát okresní přebor okresu Strakonice a také pod stejným názvem, Svěradice-Chanovice. **vdu**

Výsledky Memoriálu Františka Pavlovského a Josefa Smitky – Chanovice 20. 7. 2019:

staré gardy	Chanovice – Svěradice	7:3
žáci	Chanovice – Svěradice	3:3
muži	Chanovice – Svěradice	5:3

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ

21. července 1969: První člověk na Měsíci

Před padesáti lety se zhmotnil sen mnoha generací a uskutečnilo se to, co už v 19. století předpovídal známý francouzský spisovatel Jules Verne. V neděli 21. 7. 1969 v čase 2:39 hod. otevřel americký astronaut Neil Armstrong průlez lunárního modulu Eagle projektu Apollo 11, aby v těžkém skafandru sestoupil po žebříku a stal se tak prvním člověkem, který se dotkl nohou mimozemského vesmírného tělesa – Měsíce. Výjimečný okamžik pak doplnil legendární větou: „*That’s one small step for (a) man, one giant leap for mankind.*“ – „Je to malý krok pro člověka, obrovský krok pro lidstvo.“

Samotné přistání provázely problémy. Lunární modul se několikrát odchýlil od plánované trasy, nakonec musel Neil Armstrong převzít ruční řízení. Když stroj dosedl na povrch Měsíce, zbývalo mu palivo na pouhých 30 sekund dalšího letu...

Za deset minut po Armstrongovi vystoupil na povrch Měsíce i Edwin Aldrin a společně sbírali vzorky měsíční krajiny a vztyčili na jeho povrchu americkou vlajku. Třetí člen posádky Apollo 11 Michael Collins zatím kroužil ve velitelském modulu Columbia na oběžné dráze kolem Měsíce. Po skončení své krátké mise oba astronauti ještě týž den, a to v 12:54 hodin středoevropského času, nasedli do horní části výsadkového modulu a z Měsíce odstartovali. Po spojení s výsadkovým modulem se vydali na zpáteční cestu k rodné Zemi, aby pak 24. července bezpečně přistáli ve vodách Tichého oceánu.

A co tomuto slavnému okamžiku předcházelo? V květnu 1961 vyhlásil americký prezident John Kennedy program Apollo, jehož cílem bylo přistání člověka na 384 400 kilometrů vzdáleném Měsíci. Realizací byl pověřen Národní úřad pro letectví a vesmír (NASA), jenž předběžně stanovil termín prvního pokusného letu na březen 1965. Již od roku 1964 se uskutečňovaly experimenty s různými modely kosmické lodi, které byly na oběžnou dráhu vynášeny těžkými raketovými nosiči. V lednu 1967

byl stanoven termín letu Apollo 1 s posádkou Virgil Grissom, Edward White a Roger Chaffee na 21. února 1967. Vše ale odsunula tragická nehoda 27. ledna 1967, kdy při jednom z posledních testů kabiny vznikl v důsledku elektrického zkratu požár, při němž zahynuli všichni tři astronauti a byla zničena i samotná kosmická loď.

V důsledku neštěstí bylo rozhodnuto o zrušení první části programu Apollo, takže plánované lety Apollo 1, 2 a 3 se vůbec neuskutečnily. Pokračovaly další testy bez lidské posádky, postupně byly do vesmíru vypuštěny lodě Apollo 4, 5 a 6. První pilotovaná loď Apollo 7, která uskutečnila 163 obletů Země, byla vypuštěna 11. října 1968.

Důležitý krok k cestě na Měsíc podniklo následující Apollo 8. Po dosažení oběžné dráhy kolem Země bylo nasměrováno na oběžnou dráhu kolem Měsíce, který desetkrát obletělo a vrátilo se zpět na Zemi. Apollo 9 prověřovalo na oběžné dráze kolem Země měsíční sekci lodi. Apollo 10 dosáhlo oběžnou dráhu kolem Měsíce a testovalo měsíční sekci asi 15 km nad povrchem Měsíce.

Konečně 16. července 1969 byla z floridského kosmického střediska vypuštěna loď Apollo 11 s jediným úkolem – přistát na Měsíci. Loď o hmotnosti asi 43 tun byla vybavena relativně slabými raketovými motory, které jí umožňovaly dostat se po oddělení od nosiče na oběžnou dráhu kolem Měsíce. Zde se Apollo 11 rozdělilo na

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ / VÝROČÍ NAŠICH NOVIN – Č. 100

dvě části – velitelskou a měsíční sekci. Zatímco Michael Collins nervózně čekal na oběžné dráze, Neil Armstrong a Edwin Aldrin přistáli 20. července 1969 v měsíčním modulu (výška sedm metrů, hmotnost 15,1 tuny) na povrchu Měsíce.

Následovalo dalších sedm expedic na povrch Měsíce, z nichž jen jedna (Apollo 13, duben 1970) nebyla úspěšná; po výbuchu nádrže s kyslíkem se posádka musela vrátit na Zemi.

Ani jeden muž z Apollo 11 se již do vesmíru nevrátil. Nejslavnější z nich, nyní 68letý Neil Armstrong, přednášel po odchodu ze služeb NASA letecké inženýrství na univerzitě v Cincinnati. V současnosti stále pracuje ve společnosti vyrábějící leteckou elektroniku, většinu času však tráví v poklidném prostředí své farmy na jihozápadě rodného Ohia.

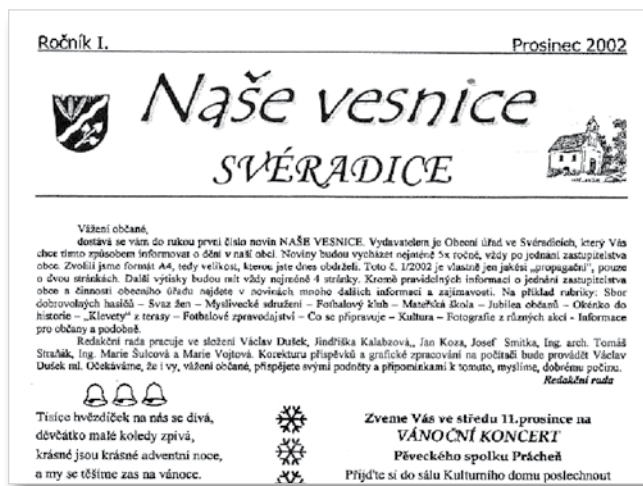
Mnohem hůře se s vesmírnou zkušeností vypořádal „muž číslo dvě“ Edwin Aldrin (69). Nikdy v sobě údajně nepřekonal hořkost z toho, že vstoupil na povrch Měsíce až po Armstrongovi. Na počátku 70. let se nervově zhroutil, propadl alkoholu a strávil roky v nervových sanatoriích. Dnes je Aldrin potřeť ženatý a žije z přednášek o svém letu na Měsíc.

...následovalo dalších sedm expedic na povrch Měsíce, z nichž jen jedna (Apollo 13, duben 1970) nebyla úspěšná; po výbuchu nádrže s kyslíkem se posádka musela vrátit na Zemi.

Michael Collins (68) přijal na konci kariéry astronauta v roce 1970 funkci náměstka ministra zahraničí pro styk s veřejností, poté strávil několik let ve washingtonském muzeu letectví a kosmonautiky a později pracoval v několika soukromých průmyslových společnostech.

Náš známý astrofyzik Jiří Grygar k prvnímu přistání člověka na Měsíci řekl: „**Podle mě je to největší událost 20. století.**“ Nezbyvá než s ním naprosto souhlasit. **vd**

Něco z historie

V prosinci roku 2002 bylo vydáno nulté, tzv. propagační číslo novin pod názvem NAŠE VESNICE SVĚRADICE (viz obrázek). Iniciátorem a prvním „šéfredaktorem“ byl pan Josef Smitka, který byl až do své předčasné smrti v roce 2005 hlavním motorem tohoto projektu. Noviny měly za úkol přinášet pravidelné informace o jednáních zastupitelstva obce, o činnosti obecního úřadu a mnoho dalších informací a zajímavostí. Obsahovaly nepravdivé rubriky o činnosti místních složek (sboru dobrovolných hasičů, svazu žen, mysliveckého sdružení, fotbalového klubu), mateřské školy, o jubileích občanů, přinášely články z historie obce, informovaly o kultuře a společenském dění, zveřejňovaly fotografie a články z akcí pořádaných v obci, informovaly občany o všem důležitém a podobně.

První redakční rada pracovala ve složení: Josef Smitka, Ing. arch. Tomáš Straňák, Ing. Marie Šulcová, Jan Koza, Marie Vojtová, Jindřiška Kalabzová a Václav Dušek st. Korektury příspěvků a počítačové grafické zpracování pak měl na starosti Václav Dušek ml. První vydání bylo pouze jednolistové, ale do budoucna se počítalo, že noviny budou mít nejméně 4 stránky. Ale už první oficiální číslo, které vyšlo v únoru 2003, mělo stránek 8 a pod tuto normu, až na několik výjimek, se až do dnešního dne nekleslo. V únoru 2004 rozšiřuje redakční radu Ing. Rudolf Nejedlík, který se ve svých příspěvcích převážně věnoval problematice plánovaného úložiště radioaktivního odpadu v lokalitě Pačejov.

První kulaté vydání, a to desáté, vyšlo před poutí 2004 a kromě klasických letních a předpoutových informací přineslo důležité upozornění, že začátkem října zavítá do Svěradic 21 potomků

VÝROČÍ NAŠICH NOVIN – Č. 100

2002–2019

amerických vystěhovalců, jejichž předkové pocházeli z rodu Kovaříků a Smišků.

V červenci roku 2005 postihla redakční radu, a vlastně celé Svěradice, obrovská ztráta, když nečekaně a náhle zemřel pan Josef Smitka. Když počítáme nulté číslo, stačil se spolupodílet pouze na 15 vydáních „svěradických novin“, ale navždy zůstane v dějinách obce zapsán jako jejich zakladatel!

A jsme u druhých „kulatin“, dvacáté číslo přišlo na svět v dubnu roku 2006. V tu dobu již rada byla pouze šestičlenná, když ji na vlastní žádost opustil pan Jan Koza. V tomto čísle vyšel krásný rozhovor z paní Annou Větrovcovou, tehdy slavicí kulaté osmdesátiny, a také půvabná báseň o Svěradicích, kterou složila Marie Vojtová.

Rok 2007 přinesl kromě prosincového třicátého vydání řadu změn v redakční radě. V dubnu skončil Václav Dušek a nahradil ho Miroslav Chaloupka. Dále své členství ukončila Ing. Marie Šulcová a novým členem se stala Kamila Marcová. Na podzim pak ukončil svoje více než tříleté působení Ing. Rudolf Nejedlík. Třicáté číslo přineslo mimo jiné zajímavý rozhovor s panem Josefem Pavlovcem, který se v prosinci tohoto roku dožil 80 let.

A už jsme u čísla čtyřicet, které naši čtenáři dostali do rukou v srpnu 2009, před Bartolomějskou poutí. Kromě poutového programu a spousty fotografií z různých obecních akcí stojí za zmínku vzpomínka na návštěvu spisovatelky a básničky PhDr. Hany Gerzanicové. Ta navštívila Svěradice na pozvání pana Václava Větrovce, jenž ji poznal na jedné z jejich přednášek při svém pobytu v Konstantinových Lázních. Tato paní prožila skoro 50 let v zahraničí a stala se členkou svazu australských spisovatelů a básníků, členkou společnosti básníků v USA a také společnosti pro vědu a umění v USA.

V roce 2011 se noviny Naše vesnice Svěradice dočkaly padesátého vydání (duben). V té době byl jejich šéfredaktorem Ing. arch. Tomáš Straňák a členy rady pak Jindřiška Kalabzová, Blanka Vlčková, Marie Vojtová a Petr Löffelmann. Z tohoto čísla jsou určitě zajímavé informace z naší staré obecní kroniky, a to z doby, kdy byl kronikářem pan Chaloupka. Dalším článkem, který stojí za připomenutí, je poutavé vyprávění o našich včelařích.

Končí rok 2012 a svěradické noviny slaví dvě výročí. Je tomu 10 let, co začalo jejich vydávání a ještě k tomu prosincové, tzv. předvánoční číslo, je jubilejní – šedesáté. Z jeho obsahu si můžeme připomenout zhodnocení akce Rozsvícení

vánočního stromu, které proběhlo již podruhé a podle účasti bylo možné konstatovat, že pro další roky byla založena hezká tradice. Rovněž zaujal krásný štedrovečerní příběh Vánoční příběh ze Šumavy, který připravil Václav Strolený.

A je tady srpen 2014 a další kulatiny v podobě sedmdesátého čísla. Začátkem roku proběhla změna na místě šéfredaktora, kdy na vlastní žádost skončil Ing. arch. Tomáš Straňák a na jeho místo nastoupil starosta Václav Dušek. Dále byly noviny rozšířeny o novou rubriku, která přinášela aktuality z domácí i zahraniční politiky a měl ji na starosti nový příspěvatel, Josef Smitka nejmladší. Z tohoto vydání stojí za zmínku rozhovor se svěradickou rodačkou, paní Růžnou Chaloupkovou z Holkovic, který připravila Ing. Maruška Šulcová.

Malá revoluce proběhla v roce 2016. V dubnu vyšly Naše noviny Svěradice s pořadovým číslem osmdesát a co je důležité, úplně v novém hávu. Jednak v plně barevné podobě a také s novým uspořádáním článků – dva sloupce na stránku. Abychom byli přesní, tak první barevné číslo bylo to předchozí, únorové. Vznik nového formátu umožnila spolupráce s Ing. Andreou Cejnarovou, šéfredaktorkou časopisů Technický týdeník a Technik. Redakční rada pracovala ve složení: Václav Dušek, Blanka Vlčková, Petr Löffelmann. Spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, PhD. (editace), Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Kalabzová, Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený a Josef Smitka ml. Koncem roku pak J. Kalabzovou vystřídala Jindřiška Doláková.

Skočili jsme na další výročí, a to do roku 2017, kdy prosincové číslo neslo v pravém horním rohu číslovku devadesát. V tomto čísle jsme věnovali tichou vzpomínku Ing. arch. Tomáši Straňákovi, který se na výrobě novin podílel od jejich vzniku a prakticky v žádném čísle nechyběly jeho krásné a poutavé fotografie. Naše řady opustil 18. 11. 2017. V tomto čísle také vyšel článek, kterým bylo občanům oznámeno, že po šesti letech obec přestane z důvodu nezájmu občanů pořádat besedy. A protože to bylo číslo předvánoční, je nutné připomenout nádherné „vánoční zamýšlení“ pátera Stanislava Bušty z Velkého Boru.

No, a jsme v srpnu 2019 a vy držíte v rukou naše noviny s magickým číslem 100. Je to nádherné výročí a je určitě dobře, že jsme vydávání tohoto bulletinu i přes různé těžkosti a překážky nevzdali. Je jen škoda, že se dnešního dne nedožil pan Josef Smitka, určitě by měl velkou radost, že jsme jeho dílo a odkaz dokázali po celá ta léta držet při životě. Toto číslo mu posíláme tam nahoru a slibujeme, že se o Naše noviny Svěradice budeme starat i nadále. Věříme, že se to bude dařit tak jako doted a že za dalších 7 let, při dvoustém vydání, bude opět co hodnotit. **vd**

ROZHOVOR

Nikoho a ničeho se neboj a pojd'

(Rozhovor s paní Boženou Brejchovou, Svěradice č. 11, „po chalupě U Zdravejch“)

Čím přispět do 100. čísla svěradických novin? Hlavou mi běží vzpomínky na vydávání prvních čísel, na všechny trampoty, ale i radosti s tím spojené. Dnes je vesnice plná mladých lidí a dětí, které ani člověk už nezná, a ty už vzpomínky na život nás starých nezajímají. Ale protože mě rozhovory se svěradickými rodáky vždycky těšily, plním si dneska dluh vůči rodačce, paní Boženě Brejchové, která v loňském roce dovršila v téměř plném zdraví 90 let věku.

Paní Božena Brejchová (rozená Kovářová) se narodila 23. října roku 1928 jako čtvrté dítě manželům Kovářovým. Než však budeme pokračovat ve vyprávění, bude dobré se trochu zorientovat v historii před jejím narozením. Vždyť každý život by vydal na román. Maminka paní Boženy se narodila v chalupě, kde dnes bydlí Šilhánovi, tehdy „po chalupě u Koudelků“. Vdala se v 17 letech za Františka Pečánku a bydleli u rodičů

Františka na místě dnešní chalupy č. 11. Spolu s jeho rodiči tam ještě žily dvě svobodné Františkovy sestry Tona a Marjánka. Když se mladým manželům narodily dvě děti František a Marjánka, nebylo v chalupě k hnutí. Proto obě sestry potom bydlely v chalupě naproti Pečánkům, kde dnes bydlí p. Vohánka z Prahy. Chalupa původně patřila rodině Turků.

Když pan Pečánka zemřel a jeho rodiče také, zůstala babička se dvěma dětmi v chalupě sama. U chalupy byla pole a ona na to samozřejmě nemohla sama stačit. Proto se znovu provdala za Emanuela Kováře z Mohelnice u Nepomuku. Ten se vrátil z Ameriky, kam jako mnoho jiných odešel v době krize za prací. Spolu měli ještě čtyři děti. Nejstarší byl Josef. Oženil se, žil ve Strakončích a pracoval ve Zbrojovce. Za ženu si vzal Boženu Augustinovou z Kadova (její bratr je otcem pana Miloslava a Stanislava Augustina, kteří žijí na Velkém Boru). Druhá Anna se provdala do Komušína za Václava Hokra (byla to maminka Karla Hokra, manžela paní Anči Hokrové). Třetí Růžena si vzala pana Zíku z Černic, ale zpočátku bydlela doma, do Černic se jí moc nechtělo. A konečně poslední čtvrtá se narodila Božena. Tak tohle byly děti z druhého manželství s Emanuelem Kovářem.

Dvě děti z prvního manželství s panem Pečánkou se jmenovaly František, ten se přiženil k „Pekaříkům“ (jeho syn František je ve Lhotě Horažďovické a dcera Anna žije v Nepomuku). Druhé dítě z prvního manželství byla dcera Marie Pečánková,

která se provdala do Horažďovic za pana Řezáče ze Zářech.

Do obecné školy chodila paní Božena Brejchová ve Svěradicích a do měšťanky v Horažďovicích. Pak se učila dámskou krejčovou v Sušici. Každý den tam jezdila na kole. Na praxi dojížděla do Chanovic k paní Bláhové. Někdy jí mistrová dala udělat ještě nějakou práci ve své domácnosti, tak se kolikrát stalo, že se na cestu domů vydala, až když byla

skoro tma. Vzpomíná si, že jí tatínek chodil naproti, aby se po cestě nebála. Její nejmilejší kamarádkou byla paní Ota Červená, se kterou chodila do třídy. Přátelily se po celý život. O rok starší byl Josef Pavlovec (Zelenka), který později pomáhal při přestavbě jejich domu. Další spolužáci, na které si paní Božena podle školní fotografie vzpomíná: Máňa Cestařová, Božka Dráteníková, Jiřina Pádová, Milena Bártová.

ROZHOVOR

se mnou

V roce 1956 se ve svých 28 letech provdala za pana Otu Brejchu, který pocházel z horažďovického Zářečí. Byl z 6 dětí (Franta, Pepík, Honza, Mařka, Ota a Jaroslav, který zůstal na chalupě). Byl to vdovec. Manželka mu zemřela ve 30 letech a on se staral o malého syna Otu. Bydlel v Chebu, kde až do roku 1948 vlastnil kovárnu, kterou si koupil za 150 000 Kč od německého majitele. Peníze mu dala jeho sestra Mařka, která se svým manželem měla v Praze prosperující podnik.

Pan Brejcha byl mistr kovář a podkovář, mistrovské zkoušky skládal v Praze. Měl několik učedníků. Po znárodnění do své kovárny nesměl ani vstoupit, později mu bylo dovoleno, aby v ní provozoval ve svém volném čase odborné kovářské práce pro občany Chebu. Kovárna je dodnes v majetku rodiny. Zaměstnán byl jako opravář. Když si paní Boženu Kovářovou, která byla o 13 let mladší, vzal v roce 1956 za ženu, chtěl, aby s ním do Chebu odešla. Jí se nechtělo, doma byla ještě už provdaná sestra Růža, které se také nechtělo následovat muže pana Zíku do Černic. Ale pan Brejcha byl muž rozhodný jako pravý kovář a řekl: „Žena má jít za svým mužem. Růža půjde do Černic a ty pojedíš se mnou do Chebu. Tady chalupu zamkneme a já ti slibuji, že to tady postupně opravím a půjdeme sem na důchod. Jen se nikoho a ničeho neboj. Já budu pracovat a všechno bude dobré.“

Tak se také stalo. Paní Božena se ocitla v Chebu. Bylo jí 28 let. Za rok, v roce 1957, se narodila dcera Boženka. Byla o 10 let mladší než nevlastní bratr Otík. „Po mateřské,”

dodává dcera, paní Božena Tichá, „pracovala mamka v Tostě Cheb, v textilním závodě s podobným sortimentem, jako byl tady Jitex. Jednou se v Tostě objevila ředitelka horažďovického Jitexu paní Božena Pašková, rozená Korbelová, ze Svěradic a tak si spolu pěkně popovídaly. Mamka v té době už pracovala v Tostě na vrátnici,” vzpomíná dcera a dodává: „Tatínek byl velmi vtipný a veselý člověk. Kolikrát nás napomínal, abychom se nesmáli tak nahlas, aby si lidi nemysleli, co to doma děláme. Užili jsme s ním mnoho legrace. Já jsem vystudovala střední ekonomickou školu v Mariánských Lázních. Z těch dob mám v Chebu ještě spoustu přátel a ráda je navštěvuji. Nedávno jsme byli s manželem v Chebu na dovolené. Bratr Otík se stal strojevodoucím na elektrické lokomotivě. Už také zemřel. Má dva syny.“

Manželé Brejchovi jezdili sem do Svěradic a opravovali chalupu a chystali se, že se do Svěradic nastěhují. Bohužel pan Brejcha v roce 1982 zemřel. Šel do nemocnice na vyšetření, dostal tam zápal plic a už se domů nevrátil.

Když bylo paní Brejchové 55 let, odešla do důchodu. „Rozhodovaly jsme se, co budeme dělat,” pokračuje dcera Božena. „Tatínkovo přání bylo, abych tady ve Svěradicích na chalupě byla já, a teď, když maminka zůstala sama, nemohla jsem ji opustit. Dojíždět sem bylo nemožné. Mamince se sem moc nechtělo a mně vůbec ne. V Chebu jsme žili 25 let. Byly jsme zvyklé na pohodlí města. Zvažovaly jsme všechno ze všech stran a nakonec jsme se rozhodly. Koncem roku 1983 jsme se

definitivně do Svěradic odstěhovaly. Bylo mi 25 let. To už jsem byla vdaná a 1. 2. 1984 se za mnou přistěhoval můj muž. Vystudoval ČVUT v Praze, je strojní inženýr.

Naše začátky ve Svěradicích byly těžké. Nezabydlená chalupa, nic nefungovalo, kouřila nám kamna a my tady s mamkou jako dva ztroskotanci. Ale život šel pomalu kupředu, postupně se narodily děti, podařilo se nám přistavět k chalupě patro. Tam bydlíme my a mamka tady v přízemí. Mamka má tři vnoučata a jedno pravnouče. Nejstarší Lucka vystudovala Vysokou školu ekonomickou a je zaměstnaná v ČSOB v Klatovech jako firemní bankéřka. Bydlí tady s námi. Péťa je autotronik, tj. automechanik se specializací na elektroniku. V červenci se oženil, bydlí v Malkově a má syna Olivera. Nejmladší David studuje vysokou školu elektrotechnickou.“

Paní Brejchová poslouchá a souhlasně přikyvuje. Když přišla řeč na pravnoučku Olivera, rychle říká

ROZHOVOR / HORAŽĎOVICKO

dceři: „Ukaž paní tu krásnou kobytku. Víte, tu jsme pořídili, když byla dcera malá. Když jsme ji snesli z půdy, byla za ta léta celá sešlá věkem, neměla skoro žádnou srst. Řekli jsme si, že by byla pro Oliverka. Hledali jsme někoho, kdo by ji nově potáhl. Nakonec se podařilo sehnat nějakého pána ze Čkyně, ale trvalo to strašně dlouho, než se k nám vrátila. Pořád jsem říkala, že než bude ta kobyłka opravená, tak už bude Oliverek chodit tancovat a na kobytku se nám vykašle. Už jsou mu dva roky, těšíme se, jak se mu bude líbit.“ Bude určitě nadšený, protože je moc krásná, ujišťuji paní Brejchovou.

„Tak to všechno uteklo jako voda a život je pryč,“ povzdechne si paní Brejchová. Říkám: „Paní Brejchová, život je sice pryč, ale nic se neztratí, všechno je zapsáno ve ‚věčné paměti‘. A hlavně že vás nic nebolí, chutná vám jíst, v noci můžete spát a dcera se o vás dobře stará.“ „To máte pravdu,“ odpovídá paní Brejchová. A dcera dodává: „Jsme rádi, že je tu mamka s námi. Nikdy jsem nelitovala, že jsem ji tu nenechala samotnou. Víte, myslím si, že každý máme v životě nějakou cestu, kterou si můžeme vybrat, ale je těžké poznat, která je ta pravá. Několikrát jsme byli s autem v opravě pana Plechatého v Nahošíně. Tam je u křižovatky kříž a na něm nápis. „Jaký život, taková smrt. Pamatuji na soud Boží.“

K tomu asi není už co dodat. Paní Brejchová, moc vám děkuji za ochotu, s kterou jste mě přijali, a přeji vám do dalších let hodně zdraví a spokojenosti mezi vašimi blízkými. Rovněž tak děkuji za trpělivost a čas i vaší dceři Božence.

**Podle vyprávění paní Brejchové
zaznamenala Ing. M. Šulcová**

Vzpomínky legionářovy 4

**Autor vzpomínek je učitel
KAREL BOUŠE, rodák ze mlýna
v Horažďovické Lhotě (dnes Št'astných)
a později ředitel Habermanovy školy
v Plzni. Ve svých vzpomínkách popi-
suje svůj život v rakouské armádě,
v srbském zajetí, ústup Albánií, život
na Asinatře, ve francouzském zajetí
a život v legiích.**

Po pětidenní plavbě po moři vyloďili nás na pustém ostrově Asinatře. Bylo to na Silvestra vpoledvečer. Všichni jsme se zvědavě rozhlíželi, kde to jsme. Nelíbilo se nám, že nejsme konečně ubytováni pod střechou. Později jsme poznali, že to bylo vzhledem k našemu zbědovanému stavu jen ku prospěchu nás. Asinara je pustý ostrůvek na severním cípu Sardinie, veliký asi 102 km². V míru tam Italové dávali své zločince. Žili tam divocí osli, odtud jeho jméno. Asi čtvrt hodiny od nás byla vyloďena druhá loď se zajatci, Re Viktoria. Ostrov Asinara byl rozdělen na čtyři tábory: Fornelli, Taburina, Streta a Campo Perdu. Obě lodi, naše Indiana a Re Viktoria, byly vyloďeny ve Fornelli, určené pro zamořené cholerou. Rozdělení jsme byli

podle národnosti po 5 stanech. Úmrtnost v našem táboře stoupala, zubatá řádila a léku nebylo. První tři dni jsme nedostali nic jísti. Byli jsme již tak slabí, že již po 5 krocích jsme se potáceli. Ráno skoro z každého stanu vynášeli až tři nebožtíky, některý stan vymřel přes noc zcela.

Po třech dnech jsme dostávali studenou stravu, konzervy, suchary a chléb, což pro naše sešlé žaludky nebylo. Spásu hledali jsme v moři, které nás léčilo z revmatismu, a pak jsme v něm lovili vše, co se nechalo jen trochu jísti, abychom naše žaludky zaplňovali, plže, mlže, polypy, ježky, kopřivy, bodlák, a viděl jsem, i jak dva si pekli užovku. Čaj jsme si vařili z maliní, jahodiní a heřmánku, vyvařené listy jsme vysušovali a kouřili. Srbové

HORAŽDOVICKO

a Chorvaté, kteří mají velký odpor k psímu masu, vyčítali nám Čechům, že jsme si choleru zavínili tím, že jsme jedli psy. Dalmatinci, kteří uměli italsky, dostávali od italských strážanů chléb a pak jej prodávali. Opravdových kupců bylo jako bílých vran. Spíše se o nabízený chléb ke koupi strhla pustá rvačka, při níž byl chléb rozšlapán a zničen.

Nejvíce nás sužovali vši, kterých jsme měli, jak se říká, jako máku. Ničení jich bylo naší hlavní prací. Jako komando jsme se denně třikrát vysvlékli a lovili. U každého stanu seděla při ohničku trojice, čtveřice vysvěčených hubeňourů a prsty se jim při tom jen kmitaly. Dovednost v tom byla obdivuhodná. Při jednom lovu jsem napočítal 400 ulovených vší, matron, jak jsme říkali těm velkým. Malé jsme jen přímo smetali do ohně.

Abych zmírnil své utrpení, dal jsem i první jídlo od Italů, dva suchary, s velikým sebezapřením kamarádu, jen aby mne ostříhal a oholil, neboť vlasy a vousy, mimo prádlo a šaty, byly hlavními hnízdy vší. Celý den jsem za to ležel o hladu, ale přece se mi jen

a zkrvácení skákali do slané mořské vody a skřípali při tom zuby.

Po 14 dnech začali nám Italové dávat teplou stravu, makarony a rýži, stravu lehce stravitelnou, a proto zase jen hladovou. I na

pěkné zahrádky a sluneční hodiny. Stany jsme pojmenovali podle nejstaršího obyvatele. Za krásných večerů sedávali jsme před nimi a zpívali písně, nejčastěji smutné a teskné. Jen někdy vytryskla i ve-

Popis ústupu jsem četl již od několika autorů. V žádném z nich nedostihují slova toho, co jsme skutečně zažili a vytrpěli. Ani já ve svých vzpomínkách nenalezl jsem slov, která by zažitě hrůzy zcela vystihla.

slunce jsme hubovali, proč nejde rychleji, abychom měli dříve nové jídlo. Po měsíci konečně převlékli nás Italové do nového prádla a šatů, jako měla italská domobrana. Vše staré museli jsme odhoditi a umýti se celí v petroleji, aby zničili se zbylé vši, hnidy i vajíčka. Ted' jsme se teprve cítili zase jako lidé. Úmrtí klesalo více a více a my šťastní, kteří jsme vše přestáli, zotavovali jsme se vůči hledně. Aby se nám nohy nezkřivily, musili jsme nositi kameny a stavěli ohrady. Když byla zed' hotová, stavělo se znovu.

selá, zvláště tehdy, když jsme uslyšeli, že Rakousko prohrává. Čas jsme si krátili různým zaměstnáním jako Robinsoni. Zdobili jsme stany, stavěli pomníky, zřizovali vodotrysky, upravovali cesty, vyráběli nože a břitvy ze řápků rakouských lžic, vyřezávali, šili, z bambusu hotovili hudební nástroje, na něž jsme muzicírovali. Jednou prohlížel náš tábor italský generál a řekl: Těmto lidem nesmím dát do ruky nástroje, poněvadž by si udělali aeroplán a uletěli.

A ted' ta děsná čísla z cesty smrti. Ze 70 000 rakouských zajatců v Srbsku vydalo se na cestu Albánií 65 000. Do Francie jich přišlo 12 000. Z francouzských novin jsem se dočetl, že při ústupu Albánií ztratilo Srbsko 100 000 vojáků.

Popis ústupu jsem četl již od několika autorů. V žádném z nich nedostihují slova toho, co jsme skutečně zažili a vytrpěli. Ani já ve svých vzpomínkách nenalezl jsem slov, která by zažitě hrůzy zcela vystihla.

Horažďovický obzor 1936
– zpracoval Václav Strolený
(pokračování příště)

Čaj jsme si vařili z maliní, jahodiní a heřmánku, vyvařeně listy jsme vysušovali a kouřili.

ulevilo. Vzpomněl jsem si na maminku, jak říkávala o někom: „Toho člověka vši sežerou.“ A nevěřil jsem. Zde na Asinaře průpověď ona zjevovala se nám v plné skutečnosti. Měli jsme zažrané vši i pod kůží, boule, vředy, jež jsme rozškrabávali, rozřezávali

Z cholerového tábora Fornelli dostali jsme se po lékařských prohlídkách do tábora Tamburiny. Ve Fornelli zůstala po nás hrobka, do níž spadlo asi 400 lidských životů. V Tamburině počal pro nás lepší život. Kolem stanů jsme si vytvořili

POZVÁNKA NA NEJBLIŽŠÍ AKCE V OBCI

BARTOLOMĚJSKÁ POUŤ

PÁTEK 23. 8.

18.00 hod.
**ČALOUN TÝM –
HEROUT TÝM**

Fotbalový zápas k uctění památky dvou fotbalových legend Pepíka Čalouna a Míry Herouta

20.00 hod.
**KAPELA
WAGABUND**

Vystoupení oblíbené regionální kapely ze Štáhlav, která se postará o dobrou večerní a noční náladu ■ sportovní areál

SOBOTA 24. 8.

17.00 hod.
**FK SVÉRADICE B
– TATRAN VELKÉ HYDČICE**

Mistrovský fotbalový zápas 1. kola okresní III. třídy

21.00 hod.
POUŤOVÁ ZÁBAVA
hraje kapela MELODION

NEDĚLE 25. 8.

09.30 hod.
POUŤOVÁ MŠE SVATÁ
Kostelík sv. Bartoloměje

10:00 – 16:00 hod.
**VÝSTAVA
KLATOVSKO – PERLY MINULOSTI**
Vestibul kulturního domu

16:00 hod.
FK SVÉRADICE – SLAVOJ ŽIHLE
Mistrovský fotbalový zápas 3. kola krajské 1. A třídy

FARMA ELIÁŠ
nabízí dětem o pouťové neděli projížďky na poníkovi – staré nohejbalové hřiště

SOBOTA 19. 10., 14:00 hod.

Tradiční soutěžní klání v pouštění draků, které se uskuteční na tréninkovém fotbalovém hřišti.

Po skončení akce budou vyhlášeni vítězové jednotlivých kategorií, všem účastníkům předány diplomy a sladká odměna.

Na závěr proběhne společné opékání špekáčků.

INFORMACE Z OBCE / OBECNÍHO ÚŘADU

SMĚSNÝ ODPAD A NÁKLADY NA JEHO VYVÁŽENÍ

V minulém vydání našich novin jste si mohli přečíst zajímavý článek na téma odpadové hospodářství v naší obci. Ten, kdo si ho přečetl opravdu poctivě a všechna čísla v něm uvedená si dal do reálných souvislostí, musel zjistit, jak vysoké náklady musí obec platit za tunu směsného komunálního odpadu. Finance, které obec na odpadové hospodářství vynakládá, jsou opravdu značné, a proto musíme podniknout některá opatření, která povedou k částečné úspoře.

Naše svozová firma nám odpad účtuje podle prodaných známek a kalkuluje s tím, že odváží vždy plné popelnice. Což samozřejmě není pravda, protože zejména v letních měsících jsou popelnice nenaplněné a odváží se třeba jen poloviční a někdy ještě menší množství. Z toho důvodu se pokusíme vyjednat s firmou Marius Pedersen, aby se naložený směsný odpad vážil a tím by nám byl fakturován opravdový, tj. skutečný stav. Vzhledem k tomu, že firma nemá dostatek aut s vážicím zařízením, budeme navrhopat, aby se auto v obci zvažilo jak před započítáním nakládky, tak po naložení obsahu všech popelnic. Tím pádem budeme znát přesnou váhu odvezeného směsného odpadu a vyúčtování by pak probíhalo podle skutečnosti.

Další možností, jak snížit náklady, je zlepšení přístupu k této problematice u každého z vás. Je bezpodmínečně nutné, abyste zvažili počet známek, které si na popelnice na obecním úřadě vyzvedáváte. Někdo si vezme 2 i více známek a přitom odpadem nenaplní za 14 dnů ani jednu nádobu. Existují možnosti vyžádat si známky třeba jen na měsíční svozy nebo zvlášť na zimní a letní, popřípadě si vzít pásky na jednotlivé vývozy. Pásek se připevní na popelnici, ten pak popeláři po jejím vyprázdnění zlikvidují a další se na ni upevní, až budete požadovat další vývoz. Aby mohla obec v této oblasti ušetřit, je třeba vstřícný a hlavně hospodárný přístup vás všech. Věřte, že to nejsou jen prázdná slova, ale naopak, v tomto směru má spolupráce obce s občany smysl a je velice důležitá.

REVITALIZACE POZEMKU „U RYBNÍČKU“

Jak již bylo na stránkách „Našich novin“ uvedeno, připravujeme revitalizaci pozemku p. č. 3567, který se nachází v blízkosti vodní plochy Rybníčku. Byl již proveden výřez suchých křovin i menších náletových dřevin a byl

srovnán terén navezením zeminy, která zbyla po stavbě fotbalových kabin. Při rozhrnování této zeminy byla její výška asi u třech stromů větší, než jsou platné limity, a nějaký „všímavý“ občan (možná i spoluobčan) vše telefonicky nahlásil na odbor životního prostředí při MěÚ Horažďovice. Samozřejmě že se zapomněl představit. Poté nám přišlo předvolání k vysvětlení, které se nakonec podobalo výsledku při spáchání nějakého vážného kriminálního deliktu. Na závěr pak byl sepsán zápis, jenž nám nařizoval, že musíme zamezit dalšímu návozu jakéhokoliv materiálu, kmeny dotčených stromů osvobodit od zeminy a také nechat udělat dva laboratorní rozborů příslušné zeminy. Jen tak mimochodem: jeden takový rozbor stojí 9000 Kč. Škoda že toho občana nenapadlo nejdříve zajít na náš obecní úřad a informovat nás, co se mu nelíbí a jak by to šlo napravit. Bohužel. Cílem našeho konání bylo (a stále ještě je) připravit tento pozemek pro revitalizaci a dříve zarostlou a zpustlou parcelu přeměnit na oblast, která by sloužila k procházkám i odpočinku v blízkosti krásné vodní plochy. Staré pořekadlo, které říká, že „dobré skutky jsou po zásluze potrestány“, platí i v tomto případě.

KOMPOSTÉRY PRO OBČANY

V červnu tohoto roku vzešla z výběrového řízení firma, která díky nejlepší a nejvýhodnější nabídce byla pověřena zajištěním dodávky kompostérů pro naši obec. Jedná se o firmu SDO Technika s.r.o. Šenov u Nového Jičína, se kterou byla ihned následně podepsána příslušná kupní smlouva. Vzhledem k tomu, že současná poptávka po kompostérech v České republice převyšuje nabídku, byla doba jejího plnění stanovena dodavatelem do 16 týdnů od podepsání smlouvy. To znamená, že nejzazší termín plnění by byl 25. 9. 2019. Podle posledních zpráv by se měla dodávka uskutečnit v první zářijové dekádě.

To znamená, že během měsíce září byste měli mít své kompostéry doma na zahradě a můžete je začít využívat. Tím se určitě sníží využívání kontejnerů na BIO, a proto uvažujeme, že od 1. 1. 2020 jejich počty ponížíme a o něco ušetříme náklady na jejich vyvážení.

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ AKCE

SVÉRADICE

sobota 28. září

09:00 hod. – **VÝLOV MLÝNSKÉHO RYBNÍKA**
- zajišťuje spolek Svěradická ryba

15:00 hod. – **SVATOVÁCLAVSKÁ MŠE**
■ kaple sv. Bartoloměje

sobota 19. října

14:00 hod. – **DRAKIÁDA – soutěžní klání v pouštění draků**
■ tréninkové hřiště FK Svěradice

CHANOVICE

sobota 14. září

13:00 hod. – **100 LET TESAŘSTVÍ V CHANOVICÍCH**
– zahájení výstavy o lidech a jejich práci ve zdejší
tesárně (potrvá do 29. 9. 2019)
■ zámecký areál v Chanovicích

neděle 15. září

CHANOVICKÁ POUŤ – tradiční církevní a společenská
akce, taneční zábava, sportovní setkání, výstavy a další
■ obec Chanovice, místní instituce a spolky

sobota 5. října

10:00 hod. – **DEN MÍSTNÍ POTRAVINY – 13. ročník po-
travinářského dne**
■ skanzen v Chanovicích

13:00 hod. – **CHANOVICKÝ PLENÉR** – vernisáž spoje-
ná s módní přehlídkou, výstava výtvarných prací stu-
dentů ISSŽ v Plzni

HORAŽĎOVICE

pátek 13. září

19:00 hod. – **ŠEVČÍKOVY HUDEBNÍ VEČERY** –
trio Kalliopé a Gabriela Pechmannová
■ hotel Prácheň

úterý 1. října

DEN SENIORŮ – kapela Otavanka, Nad'a Urbánková
■ KD Horažďovice

sobota 12. října

09:00 – 12:00 hod. – **HAVELSKÝ JARMARK** – jarmark,
kulturní program
■ Mírové náměstí v Horažďovicích

středa 23. října

BESEDA S PhDr. ARNOŠTEM VAŠÍČKEM –
fantastické záhady
■ Oblastní charita Horažďovice

úterý 29. října

19:00 hod. – **JAKUB SMOLÍK – NAROZENINOVÉ
TURNÉ** – hosté: Petr Kolář, František Kasl
■ KD Horažďovice

NAŠE VESNICE
Svěradice

Vydává obecní úřad ve Svěradicích.

K tisku připravuje redakční rada ve složení:

šéfredaktor: Václav Dušek

redaktoři: Blanka Vlčková, Petr Löffelmann

spolupráce: Ing. Andrea Cejnarová, Ph.D. (editace),

Mgr. Petr Jechort (jazyková korektura), Jindřiška Doláková,

Ing. Marie Šulcová, Václav Strolený, Josef Smitka ml.

tisk: SV, spol. s r. o., počet výtisků: 200 ks; neprodejné